

תיאטרון
בית ליסין
הבי ישראלי

סרט צרכתי

מחזה ישראלי חדש מאת **רשף ורגב לוי**

מייסדת ויו"ר אגודת הידידים:
ג'ני ברנדס

מקימה ומנהלת אגודת הידידים:
פארה חודורוב

מזכירת אגודת הידידים:
מעין סרבר

מייסדים
פלטינה

10,000 ש"ח ומעלה)

ידידים
זהב

3,800 ש"ח)

אבן עזרא קובי
אהרונ קלרה
בירנבוים נטלי וצביקה
בן-ימי ברכה רועי
בראון גבי ועמי
ברנדס ג'ני וחנינא
ברקת אלונה ואלי
גבריאל עדנה וארנן
ג'יבלי בנימין וד"ר אלישבע
הורביץ דליה ואלי
יוסמן ברוריה ודודי
זילכה שירלי ויגאל
זרניצקי אורה ויוסי
חודורוב פארה ועופר
חכים דורית
חרל"פ ענת וד"ר שמואל
טוקטלי ד"ר עדנה
טיומקין יהודית ואבי
מימן יוסף
מלצר דורית וארז
סגול טובה וסמי
פלוס ישראל ז"ל
פרופר סוזי ודן
קלנר חני ואביגדור
קן מרק ריץ' לחינוך, תרבות ורווחה
חני רעורי ועדות הרני

אבידן-בריר ברוריה וד"ר אברהם בריר
אופיר ד"ר סימה ואבינעם
אחיעזר רותי
אלאלוף שרה
אלבין גליה
אמיר דנה ושרון
אריאב אודט
בהט מרישה וג'ו
בהרב אורה
בוקשפן נורית ועמירם
בוקשפן רותי ואלדד
בירן גינה ודני
בנימיני יהודית ויחזקאל
ברנר אביבה ועוזי
גאון בני ז"ל
גולדמן ד"ר רחל ופרופ' בולק
גור ד"ר אלן
גרוין-עופר יפעת
גטלן רות
גלאנץ טליה
גליקסמן דליה ויוסף
גרוס ד"ר צביה ופרופ' יוסף
דברת מירי ואהרון
דגמי הגר ועזרא
דיק נאוה ואמנון
דורנר נד וצברי

מור דינה ואלי
משפחת פדרבוס
נשיץ נחמה וגד
סבג עדי ודורון
סגל מרשה ומיכאל
סטל רחל
סיטון נורית וישה
סלע שרה ופרופ' מיכאל
ספיבק טניה ואלדד
סקר רבקה וצוקר עוזי
עופר רחל ודן
עזרי יורם ועזרי מאיר
עזרילאנט איה
פדרמן ליאורה ומיקי
פוקס רעיה ויצחק
פינס עודד
פרי עדנה
פרנקל שמואל ולבקוביץ רון
צ'ורלי תמי
קפלן לילך וד"ר חיים
קריב פרופ' אסי
קרמון בלהה וצבי
רחב הילה ורני
רווח תמי ויהודה
רוני (פקר) רן
רירמו וורה ופרופ' אוראל

שחקני התיאטרון
לעונות 9-2008
(לפי סדר א-ב)

טרייסי אברמוביץ
יונה אליאן-קשת
גילת אנקורי
ליאור אשכנזי
חן אשרוב
עדי בילסקי
דינה בליי-שור
גלי בן-גיאית
דודו בן-זאב
ערן בן-זאב
הילה בריר
ששון גבאי
מרים גבריאל
ליאת גורן
תם גל
מורדי גרשון
מיה דגן
אנה דוברוביץקי
אילן דר
ברוך דרוור
עמי ויינברג
שלמה וישנסקי
מרים זוהר
יורם חטב
זהרירה חריפאי
ולדימיר חלמסקי
יורם טולדנו
שלומי טפאירו
אושרי כהן
אלברט כהן
עמוס לביא
גיא לואל
גיבלי לוי
מיכל לוי
ענת מגן-שבו
מאיה מעוז
דביר מזי"א
שמעון מירון
אורי מעודה
נטלי נאמן
עידית נוידרפר
רבקה נוימן
שירי סטון
אבי סלמה
אברהם סלקטר
מיכה סלקטר
דור סרוגו
יונתן פז-בוגנים
אלכס פלג

הפקה
מנהלת הפקות:
אדוה טמקין
מנהל הצגה ראשי:
אלן פיטלוק
מנהלי הצגות:
ארז שפר
אורנה דויטש
רונית זלוף
שרון שפירא
רולי יקואל
אסנת גבאי
אלינור נוי

להצגה זו
עוזרת במאי:
שרון בכור
מנהלת הצגה:
אסנת גבאי
מנהלי במה:
דני לוי
ליאור סאלם
עובד במה:
דניאל ברק
מלבישה:
ליאורה רון
אביזרים:
גלוריה קופילביץ'
הגברה:
יורי שחנוביץ'
גיורא הרמן
תאורה:
שמואל הס
ביצוע תפאורה:
תיאטרונות
הפקה ועריכת תכניה:

חברי ההנהלה
הציבורית
עוזי ברעם - יו"ר
ערן אברהמי
פרופ' ניב אחיטוב
איל ארד
סמי בן-יעיש
אורית וינס
שלום חבשוש
אביגדור לוי
הרצל סייג
אריאל קפון
מוטי שילה
רחל תורג'מן

יעצת משפטית:
עו"ד אורנה לין
צוות טכני
מנהל טכני: ישעיהו ביבלש
מנהל במה ראשי: אלברטו בנדר
מנהלי במה: אלי אוהיון,
ברוך וידרה, דניאל לוי,
סטן מרק, אברהם נתנאל,
סטניסלב סווסקין, נחום רו
עובדי במה: זיו אורפז,
יוסי בכר, דניאל ברק,
חאלד ג'בארין, יהודה גרוס,
אלון לוי, ליאור סאלם,
מטיאס סטוליאיר, גיא קריספיל
מנהל מח' תאורה: ראובן וולנר
תאורנים: שוקי אבו-חצירה,
צפריר דגן, ניסים דלרייה,
שמואל הס, פרננדו מחאיאק,
זאב נבון, אולג סטפנוב,
ליאור עזרא, אייל עובדיה,
דולב ציגלר
מנהל מח' הגברה: גיורא הרמן
הכרה: תמר עלטוב

מנהלת התיאטרון:
ציפי פינס

מנהל אדמיניסטרטיבי:
צבי ירון

חשב התיאטרון:
יוסי גורודנסקי

מחזאי בית:
הלל מיטלפונקט

דרמטורג התיאטרון:
אבישי מילשטיין

מנהלה

מזכירת התיאטרון: תלמה גנור
מנהל שיווק: מיכה וייסמברגר
מנהל שיווק חוץ: יגאל הר-טל
מנהלת מח' מכירות:
עירית סוחוניצקי
מכירות בית:
שירית קרטה, דברת והבה
מנהלת מחלקה חינוכית: ניצה שכנר
מנהלת מח' מנויים: לילך פנחס
מחלקת מנויים:
דורית מוסבי, יהודית רוקבן
דוברות ויחסי צבור: זיהה סידון
מנהלת פרסום: מיכל גלעד
עוזרת למנהל אדמיניסטרטיבי:
רוני חיים
מנהלת חשבונות ראשית:
תלמה מסינגר
חשבת שכר: ברכה שטורן
מח' הנהלת חשבונות:
זוהר פורמן, טלי חובב, מירב כהן
פניות הציבור: טל שני-וייסמברגר
מנהלי מח' שיווק סלפוני:
קופלר סלביה, שגב תומר
מנהלי שרות לקוחות:
חלומי מנון זמחרוני

סרט צרפתי

מחזה ישראלי חדש מאת
רשף ורגב לוי

בימוי: עודד קוטלר
תפאורה: במבי פרידמן
תלבושות: יוסי בן-ארי
יעוץ מוסיקלי: יורם רותם
תאורה: רוני כהן

המשתתפים (לפי סדר א"ב):
דודו בן-זאב - יואב
מיכה סלקטר - שי
קרן צור - דפנה
יעל שרוני - נטע

בגידות ושקרים בנישואין

"לא כל נישואין מרבים את האמת. מפני דרכי שלום, מפני חפץ למנוחה, פעמים רואה אדם צורך לטפול שקר על גבי שקר"
(שמואל יוסף עגנון "שמואל יוסף עגנון" שמואל יוסף עגנון)

נישואין, זוגיות ומשפחה, מצטיירים בדמיוננו כמסגרות המספקות אינטימיות, חום, כנות ובטחון. אולם, תמונה אידיאלית זו הינה לא-פעם רק תפאורה המסתירה תחתיה זרמים אפלים של רמייה, רגשות ואירועים הידועים רק לחלק מחברי המערכת המשפחתית וסמויים מן השאר. זוגות נשואים רבים מקיימים חיים משותפים חסרי שיתוף רגשי ואינטימיות אמיתית, המביאים לתחושת ניכור ובדידות. למעשה אלו נישואין מתיים.

נישואין אינם "מתיים" בין לילה. הם עלולים לגווע אט - אט בגלל מה שאנו עושים או נמנעים לעשות. רוב הנישואים מתחילים באהבה, ובהבטחה בלתי מפורשת להיות אחד בשביל השני, לאורך הנסיבות המשתנות של החיים: "לדבוק ולהחזיק מיום זה והלאה - בטוב וברע, בעושר ובעוני, בחולי ובבריאות, לאהוב ולהוקיר - עד יפריד בינינו המוות" (מתוך ספר התפילה הנוצרי, 1549).

מנקודת פתיחה זו, מתפתחות בין בני הזוג ציפיות הדדיות העומדות תדיר במבחן החיים. משברים ובעיות בחיים האישיים והזוגיים מצריכים יכולת הסתגלות והשתנות של כל אדם בפני עצמו וכלפי זולתו, ושל דפוסי הקשר הזוגי. במצבים של משבר ולחץ, הזוגיות יכולה לשרוד רק אם היא מבוססת על תקשורת פתוחה וכנה, המכילה אינטימיות ואמפטיה חסרת פחד. זוגות רבים נמנעים מתקשורת כזו, ומעדיפים "לטאטא את הבעיה מתחת לשטיח" מחשש לעימות שיחריף את המצב.

כשהציפיות ההדדיות מתבדות מול מבחן המציאות - הדרך הקלה ביותר היא לפצל את חיי הרגש: להמשיך ולדבוק במסגרת הזוגית, ובד בבד להתרחק רגשית ולבנות חיים רגשיים נפרדים. מצב זה מביא לחוסר אינטימיות רגשית - המתבטא בהימנעות משיחות על נושאים כואבים, ובהסתגרות של כל אחד מבני הזוג בעולמו הכואב. פיצול זה מביא לתחושה של בדידות, אכזבה, ניכור וכעס רב על בן הזוג.

אחת הדרכים הזמינות למילוט מרגשות קשים אלו, הינה ניהול רומן מחוץ לנישואים. הרומן משרת את האדם הנמצא בו במזבלת תחושת

לעיתים, הרומן הוא בעצם "כרטיס יציאה" החוצה מהנישואים, והבוגד הוצה להיתפס, מאחר ואין לו האומץ לפרק מיוזמתו את הנישואים. מאידך, במידה ובן הזוג הנבגד אינו בשל עדיין לפרידה, הרי שגם אם סימני הבגידה יהיו ברורים לו, הוא יעדיף להעמיד פנים שאין הם קיימים.

מהפן החיובי, ניתן לראות ברומן מחוץ לנישואין מעין פעמון אזהרה - היכול דווקא לשפר אותם. שכן, בגידה היא הפרת אמון קיצונית, הנובעת משקר או סוד שהתגלו, והרומן האסור משקף לבני הזוג את מה שניסו להתכחש אליו באשר לזוגיותם. מתוך המשבר, הם עשויים לבחון את הקשיים והליקויים בנישואיהם וביחסיהם, ולטפל בהם. בטיפול הזוגי מבינים בני הזוג בנפרד וביחד את משמעות השקר, הסוד והבגידה ואת תפקידם בדינאמיקה האישית ובדינאמיקה הזוגית. הנישואים שעברו טלטלה ובדיקה מחודשת - עשויים להיות טובים ונכונים יותר מאלו שהיו קודם לכן. אך האם יהיו אלו נישואים נטולי שקרים? האם יתכנו בכלל יחסים זוגיים שאין בהם ולא אף שקר אחד?

השקר הינו תופעה אנושית אוניברסאלית. אין אדם שלא שיקר בצורה זו או אחרת. הזדקקותנו לשקרים אינה נוצרת רק משאנו בוגרים ונמצאים ביחסים זוגיים. כבר משחר ילדותנו משקרים. מדוע? מפני שכבר כילדים רכים אנו לומדים להסתיר חלקים מסוימים באישיותנו - חלקים שאינם זוכים באהבה וקבלה על ידי הורינו ואנשים אחרים בסביבתנו. אנו לומדים, מתגובותיהם, שיש בנו תכונות או רגשות בלתי רצויים ובלתי נאותים, עליהם אנו ננזפים ונענשים. כך למדנו להסתיר ולהסוות חלקים אמיתיים שהם "אנחנו" - אפילו מעצמנו. כשאנו מכחישים חלקים מעצמנו, אנו יוצרים את מה שנקרא על ידי הפסיכואנליטיקאית אליס מילר, "האגו המזויף" שלנו. אותה מסיכה שאנו עוטים על עצמנו, כדי לשאת חן ולהתקבל על ידי אנשים אחרים. וכל כך התרגלנו לשאת את אותה מסיכה, עד שכאשר האמת מתנגשת בה, אנו נאלצים לשקר.

מכאן ברור, שאם אנו עצמנו פוחדים לחוות את האגו האמיתי שלנו, ומשקרים לעצמנו לגבי מהותנו, מאויינינו, רגשותינו וחולשותינו - אנו משקרים גם לבני הזוג שלנו. יכולתנו לומר את האמת לבני זוגנו קשורה ליכולתנו לומר את האמת באומץ לעצמנו.

לקבל את עצמנו על חוסר המושלמות שלנו, ולהודות בה בפני האדם שאנו הכי קרובים אליו, ללא חשש מדחייה.

בנישואין אנו מנסים מחד, לתקן ולפצות על הקשר הקדום שלנו עם ההורים, שלא תמיד נתנו לגיטימציה ל"עצמי האמיתי" שלנו, ומאידך - לשמור על העצמי המזויף שלנו, כי כך הורגלנו משחר ילדותנו. צרכים מנוגדים אלו הינם המקור לאכזבה מבן זוגנו, ולשקרים כלפיו. מעשה הבגידה מאפשר לנו לתחזק את ה"אגו המזויף" שלנו, דהיינו - להמשיך לשקר לעצמנו. להמשיך ולראות עצמנו דרך עיניים אוהבות ומעריצות של מי שאינו קרוב אלינו מספיק (השותף

זוגיות בצל אבדן ילד

במהלך חיינו אנחנו פוגשים במוות לעיתים קרובות. באורח טבעי, נפרד במהלך השנים מסבים, סבתות, ובגיל מבוגר יותר אף מהורינו. נשתתף בלוויית וניחום אבלים של קרובי משפחה, מכרים, שכנים וחברים. לכאורה נתרגל עם הזמן, לפרידות ולטקסים שמלווים את האבל והאובדן. אבל לעולם אי אפשר להיות מוכנים, לסיטואציה הבלתי נתפסת, של הורים ששוכלים את ילדם.

מכל האסונות שפוקדים את בני האדם, הטרגדיה של אבדן ילד היא הקשה מכולם, ומשהיא מתרחשת היא טורפת את כל הקלפים ומשאירה את הוריו לתהליך התמודדות מורכב, ברמה האישית ובמישור הזוגי והמשפחתי.

כמעט בכל הדתות והתרבויות מקיימים טקסים ומנהגים, שמכבדים את האבל ומקבלים את השינוי במצב הרוח בעקבותיו. יש חברות בעולם בהן סממני האבל ימשיכו לאורך כל החיים (שם אשה אלמנה תמשיך ללבוש שחור עד סוף חייה). אבל בתום פרק זמן מסוים (ביהדות – שנה) יש ציפיה להסתגלות למצב וחזרה לתפקוד תקין.

במקביל לאבדן הממשי של הילד, האבל הוא תהליך פסיכולוגי שמורכב ממספר שלבים: שלב ההלם וההכחשה, כעס, התמקחות, שלב הדיכאון, ובסופו של דבר, השלמה עם השכול. בעבר נטו לראות את תהליך האבל בצורה קווית ונוקשה. היום יודעים שחלק מהאנשים חווים רק חלק מהשלבים, אחרים שבים וחוזרים לשלבים אותם כבר עברו בעבר, ולא כולם מגיעים לבסוף לשלב השלמה. תהליך עיבוד האבל יכול להמשך בין ששה חודשים לבין מספר רב של שנים.

כיצד חוזרים לחיות כזוג לאחר ששוכלים ילד? לכאורה, היה אפשר לחשוב שבני הזוג, שחוו ביחד משבר משותף מתחזקים ומתקרבים בעטיו, תוך שהם פונים אחד כלפי השני, בניסיון להתנחם ולהתחזק. בפועל, לא פעם התחושה שונה לגמרי ואפילו הפוכה, ובני הזוג מרגישים שהאסון, לא רק שאינו מקרב ביניהם, אלא אפילו מרחיק. לא פעם המרחב הזוגי מזכיר יותר מדי את הילד, מסמל את הפרידה והאובדן, ולכן מקשה על בני הזוג להתגבר. כל אחד מבני הזוג מתכנס בצער, מוצף בתחושות אשמה או האשמה, מתאבל בתוך עצמו, ומנסה לחזור בדרכים כאלה או אחרות לתפקוד חיצוני סביר.

דפנה ושי איבדו לפני שנה וחצי את בנם היחיד, שהיה באותה עת בן שנתיים וחצי. מאז לא שוחחו על כך ולא חלקו אחד עם השני את הזכרונות שלהם ואת התחושות הקשות שמלוות אותם. כשאנחנו פוגשים אותם, עם תחילת ההצגה, הזוגיות שלהם אפופה בשתיקה כבדה, ומלאה בסודות ושקרים.

מתחים ולחצים נורמלים, שנוצרים במשך הזמן בכל זוגיות, מועצמים בקשר

השעות הקטנות

בשעות הכי קטנות
עיניי סוף סוף נעצמות
כפות רגליך מתגנבות
ועל גבי הולכות - מטופפות

ובאלה השעות
ריח גופך טורף בי זיכרונות
ושותי ידיך - קטנטנות
טיפות מרות מלחיי מוחות

טיפה של צחוק - טיפה של תלתלים
טיפה של "אבא" בקול כל כך תמים
טיפה של עוד קצת מאותם חיים
רק לא להתעורר, לישון לעולמים

כי בשעות האפלות
ידי כמו מעצמן מגששות
אלי חיבוק משתוקקות
אלי קולך, והבל נשימות

אז בשעות הבודדות
המכאובים הם סוג של אהבות
וסיוטים הם הטובים בחלומות
אם רק אותך נוטה אזכר לבנות

הסיפור שמאחורי המחזה

הצעת, יש לי כבר שם מצוין למחזה הזה "המאהבים של אמא" זה יהיה מאד מצחיק ומרגש, אני אספר על מה שקרה לה אחרי שהתאלמנה. על כל המאהבים שצצו בחייה... היא הביטה בי ואמרה אוקי. את לא מרוצה הבנתי באינטואיציה גברית משוכללת. אני מרוצה אבל.. למה שלא תכתוב עלינו? על הדור שלנו. בתיאטרון אף פעם לא כותבים עלינו, היא אמרה ואז הוסיפה, משהו מאד מוזר קורה פה בבית, קניתי אתמול ושלשום שלוש מאות חמישים גרם פסטראמה לילדים וזה נגמר בשנייה, אני חושבת שאחד מהם לוקח פסטראמה מהמקרר בלי להגיד לנו. יכול מאד להיות מלמלתי הילדים האלה מאד מוזרים בענייני אוכל והתחלתי בראשי לרקוח את הסיפור של סרט צרפתי.

המחזה מספר את הסיפור של בני הדור שלי כפי שאני רואה אותו. בני שלושים וחמש. גדלנו בעולם שאין בו אידיאולוגיות גדולות, ואלו הקטנות נסובות סביב הגשמה עצמית וכסף. אנחנו בגיל שבו אנחנו מתפקחים מאשליות נערותינו. אנחנו יודעים שכבר לא נגשים את החלומות הגדולים שלנו, ואלו שנגשים לא יעלו יפה כפי שקוונו. כל אחת מהדמויות במחזה מוצאת את עצמה מול שבר גדול בחייה האישיים. שי הגיבור זמר חתונות שיוזע בעמקי לבבו שכבר לא יזכה לתהילת עולם כמלחין וזמר שירי פופ מצליח, דפנה אשתו, מאוכזבת מן האמהות שלה, ומגלה שהאידיאל שלה לחיי נישואין לא עולה כפי שהבטיחו לה בסרטים של דיסני. נטע ויואב חבריהם לא נמצאים במצב הרבה יותר טוב. נטע שרצתה להיות עיתונאית לכודה בנישואין שהשגרה שחקה, ושהאהבה שהולידה אותם כבר גוועה, ויואב שניסה למצוא את התרופה לסרטן, המחלה שהמיתה את אביו, רודף אחרי הכסף ונהיה עיוור לסובב אותו. ומעל לכל מרחפת השאלה הגדולה של הנישואין: מה גורם לשניים להתאהב ומופלא מכך, מה גורם להם

את סרט צרפתי כתבתי ברגע של משבר. תחילתו של עניין במחסום כתיבה. בדיוק סיימתי את העבודה על הסרט איים אבודים אותו כתבתי וביימתי, והתחלתי משכתב מחזה אחר שחיכה על שולחני בסבלנות. אחרי ימים רבים של צילומים ועבודה עם שחקנים התגעגעתי אל הכתיבה, אל האינטימיות של המחשב, אל זרם המילים שפורץ אל הדף, אל הדמויות שמדברות בראשי מצחיקות אותי ומביאות דמעות לעיני. החלטתי שאשכתב עשרה עמודים ביום מן המחזה שעמד על הפרק, והייתי נחוש להתקדם במהירות ולהגיש גרסא חדשה תוך שבועיים ימים לכל היותר. ביום ראשון קמתי בשמונה, התקלחתי אכלתי ארוחת בוקר קלה ומזינה, שתתי מיץ תפוזים סחוט, ופתחתי את המחשב בהתרגשות. אחרי שלוש שעות של גלישה באינטרנט לאתרי חדשות, הצלחתי להביא את עצמי לפתוח גם את הקובץ. על המסך עמד המחזה הלא גמור. הבטתי בשם המחזה והרעב תקף אותי. ירדתי למטבח. שלושה כריכי פסטראמה עבים עשו את העבודה, וחזרתי למלאכה במרץ רב. קראתי שוב את כל הכותרות באתרי החדשות, כולל אלה הקייקוניים שמדווחים על דברים שאולי יקרו, בדקתי חמש פעמיים מייל, והתקשרתי למפעיל האינטרנט שלי לבדוק מדוע הוא שולח לי פרסומות המציעות ויאגרה במחירים מוזלים והאם אשתי דיברה איתו. שש שעות של עבודה הסתכמו בכך ששיניתי את התאריך בכל העמודים של המחזה, והחלפתי את השם של אחת הדמויות מעמית, לאיתי. שינוי שהפך את המחזה על פיו, אבל לא פתר את שאר בעיותיו המבניות. שלושה ימים אחר כך, שמן בשישה קילו, כשאני מוצא את עצמי קורא בלוגים של ילדים בני תשע וחצי, המתחזים לבני ארבע עשרה, בישראל בלוג הבנתי שיש לי בעיה קשה: אני סובל ממחסום כתיבה, והתמכרתי לכריכי פסטראמה.

רשימת השירים של אלטון ג'ון בהצגה

על פי סדר השמעתם

Don't Go Breaking My Heart (Elton John - Bernie Taupin)

Your Song (Elton John - Bernie Taupin)

I Guess That's Why They Call It The Blues

(Elton John And Davey Johnstone - Bernie Taupin)

Song For Guy (Elton John)

Blue Eyes (Elton John - Gary Osborne)

I Want Love (Elton John - Bernie Taupin)

Goodbye Yellow Brick Road (Elton John - Bernie Taupin)

Sorry Seems To Be The Hardest Word (Elton John - Bernie Taupin)

Believe (Elton John - Bernie Taupin)

אלטון ג'ון היה במשך שנים נגן בחנות לפסנתרים והדגים לקונים איך נשמעים הפסנתרים שבחנות. בכל אותן שנים הוא הציע את שיריו לחברות התקליטים השונות באנגליה, אך הם לא התקבלו עד שיום אחד בשנת 1969 התחלף מנהל בחברת התקליטים "דיק ג'יימס מיוזיק (DJM)" ואז הוחלט בחברה להפיק לג'ון את אלבומו הראשון. גם לאחר שהאלבום הוקלט, השירים מתוכו לא עוררו כל תשומת לב, עד אשר טוני בלקבורן, אחד הדי ג'יים הגדולים של אנגליה באותה תקופה, שלף אותו בוקר אחד מערימת התקליטים שהייתה מונחת אצלו בבית והאזין לו תוך כדי שהוא מתגלח... "השיר שלך" מתוך האלבום הזה צד את אוזנו של בלקבורן והוא המליץ לחברת התקליטים להוציא אותו כתקליטון. מכאן נפרצה סוף סוף הדרך של אלטון ג'ון אל ההצלחה, שנמשכת מאז ועד היום.

מחזאי - רשף ורגב לוי

יוצר קולנוע וטלוויזיה, מחזאי, קומיקאי וסאטיריקן. בתיאטרון בית ליסין כתב את החולה ההודי שזכה בפרס התיאטרון בשנת 2005 - מחזאי השנה.

בתיאטרון הבימה תרגם ועיבד את החותנת. כתב למופעי בידור: מוני ובר-אבא, מופע סטנדאפ החדש של יעקב כהן ועוד רבים אחרים.

בטלוויזיה: יצר וכתב את הסדרות תיק סגור, הבורר. השתתף כחבר בפאנל משחק מכור, הנחה תכנית דוקומנטרית ביס דוקו גברים אמיתיים, כתב לתכניות: מעורב ירושלמי, חלומות בהקיציס, ארץ נהדרת, זהו זה ועוד רבות אחרות.

בקולנוע: כתב את אהבה קולומביאנית, לוויה על פארק דה פראנס, הדמעות של אמסלם, כתב וביים את הסרט איים אבודים. בשנים האחרונות מופיע בסטנדאפ משחק באש שכתב ויצר.

בימוי - עודד קוטלר

ליד תל-אביב. החל את דרכו התיאטרונית, כשהקים בגיל 15 את תיאטרון הנוער "קלעים" ובמקביל, בגיל 17, החל לשחק בתיאטרון "אהל". במהלך הקריירה שלו השתתף בהצגות רבות בתיאטראות שונים. את שירותו הצבאי עשה במסגרת להקת פיקוד מרכז כשחקן ובמאי. בהמשך דרכו היה חבר האנסמבל והנהלה האמנותית של התיאטרון הקאמרי וייסד עם עמיתיו את "במת השחקנים" באמצע שנות ה-60.

בשנים 1970-1978 שימש כמנהלו של תיאטרון חיפה. ביים הצגות רבות של מחזות קלאסיים ומודרניים ועשה בעיקר למען פיתוח מחזאות ישראלית מקורית. ב-1980 ייסד את המרכז התיאטרוני נווה צדק ואת הפסטיבל לתיאטרון אחר בעכו.

ביים את הסרט הישראלי רומן בהמשכים עם חיים טופול בתפקיד הראשי. כמו כן, ביים את הסדרה הדוקומנטרית משפחה (ערץ 1), ילד אחד מוצלח ועקבות השטן לטלוויזיה.

בשנים 1985-1990 שימש כמנכ"ל האמנותי של פסטיבל ישראל, ועד 1998 שימש כמנכ"ל תיאטרון חיפה.

בתיאטרון בית ליסין ביים את ההצגות פופקורן, מלאכת החיים, מבזק חדשות, מוצקת וניו מדיטציה. ביים גם את ההצגות מוצקת וניו מדיטציה.

תפאורה – במבי פרידמן

מעצב תפאורה ותאורה בכל התיאטראות הרפרטוארים בארץ ובטלוויזיה. בוגר לימודי תואר ראשון ותואר שני (בהצטיינות) בעיצוב במה, בחוג לתיאטרון – אוניברסיטת תל אביב.

השתלמות מקצועית ב: ל'Chelsea College Of Art And Design – London. בין עבודותיו בתיאטרון – תיאטרון הבימה: אכזר ורחום (תפאורה), לב טוב. תיאטרון הקאמרי: האישה בשחור (תפאורה ותאורה), רוז (תאורה). תיאטרון בית ליסין: מתנקשים (תפאורה ותאורה), פופקורן (תאורה), מלאכת החיים (תפאורה). תיאטרון החאן: שיחות אחרי לוויה, בגידה (תפאורה). תיאטרון באר שבע: מלכת היופי של לינאן, לא על זמירים, לטיפול יצאנו, דלתות נפתחות, חסיה הנערה מן הכפר (תפאורה), חלום אחר (תאורה). תיאטרון הספרייה: ארץ אחרת, קברט, גריז, עקומים, איידה, בית בובות, הדה גאבלר, אוויטה והצגות רבות אחרות במסגרת בית צבי. עיצב תפאורה להצגות ילדים רבות בין השאר: דפנה ודודידו, מכתבים מפליקס, סבא טוביה, פיטר פן – המחזמר (תפאורה), בן המלך והעני, על הזכוכית, הלב (תאורה). עיצב תפאורה לפסטיגלים רבים, למחזות זמר כגון היפה והחיה (דיסני), צלילי המוזיקה, רבייה ולמופע בידור שונים חנה לסלאו, בוא לא נדבר על זה, ים יבשה ים ועוד. עיצב ומעצב תכניות רבות ומגוונות בטלוויזיה.

מלמד עיצוב במה ותאורה בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. כמו כן מלמד עיצוב תפאורה במכללת שנקר.

זוכה מילגת קרן אמריקה – ישראל (קרן שרת) בשנים 1996 – 1997 – 1998. זוכה מילגת 2001 British Council – B I Arts. זוכה בפרס ע"ש יחיאל שמי לעיצוב במה לשנת 2004. נבחר הקרן למצוינות בתרבות icexcellence בתחום התיאטרון לשנת 2005.

תלבושות – יוסי בן-ארי

למד באקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל ובחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. בין עבודותיו בתיאטרון – בתיאטרון בית ליסין: ילדי הכרך, סיפור אהבה בשלושה פרקים, מצא אשה מצא טוב, המסיבה, אהבה ממבט שלישי, החדר הכחול, פילומנה, המחזמר ברנשים וחתיכות, יחפים בפארק, חיים פרטיים, נערי ההיסטוריה, איש הגשם, מייק. בתיאטרון הבימה: מר סאלימר המתוק, שלוש אחיות, סוניה מושקאט, מחילה, אנשים קשים, מרי-לו, ללכת עד הסוף. בתיאטרון הקאמרי: קידוש, זה הים הגדול. בתיאטרון החאן: מיס ישראל, החתונה, הא-הא, הנסיכה איבון, כנגן המנגן. בתיאטרון באר-שבע: דודתו של צ'רלי, אילוף הסוררת, מות הסוכן, כותרת ראשית, דני והים הכחול, אופרה המרדיוח. משלהח איי-ההמחמה. רית המלאכה. פרלוד לנשימה. רחף

יועץ מוסיקלי – יורם רותם

בוגר אוניברסיטת תל-אביב בקולנוע וטלוויזיה ולימודים כלליים במדעי הרוח. 2008 – 1999 מנהל מחלקת המוסיקה בגלי צה"ל. 2008 – 1980 גלי צה"ל – עורך תכניות תרבות, בידור ומוסיקה: בילוי נעים עם מולי שפירא, עוד לא שבת עם שלמה ארצי, ארבע אחרי הצהריים, ציפורי לילה. מגיש תכניות אירוח של יוצרים ומבצעים בולטים. עורך דיסקים ואלבומי אוסף ליוצרים ומבצעים: נעמי שמר, אהוד מנור, יורם טהרלב, מתי כספי ועוד. ערך מבחר אוספים, ביניהם: הרעות – חמישה דיסקים עם מיטב שירי העשור הראשון של המדינה. היו ימים – מיטב השירים העבריים של שנות ה-60 באוסף מחומש, ועוד. שותף בכתיבת ערך הזמר העברי באנציקלופדיית האינטרנט "MOOMA"

ערכת ספרים: שירים + של שלמה ארצי, עוף גוזל ובכלל. בטלוויזיה: יועץ מוסיקלי בתכניות הטלוויזיה: שירים ומשהו עם דודו אלהר. במקום הראשון עם חני נחמיאס, שרה לכולם עם שרה'לה שרון, אוצרים את המדינה עם טל ברמן.

מיכה סלקטר - שי

בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב 1994. השתתף בהצגות רבות, ביניהן: בתיאטרון הבימה: יתומים, 12 המושבעים, זינאנה, מלכוד 22, חשיבותה של רצינות, הדיבוק, הר לא אז. בתיאטרון הקאמרי: כטוב בעיניכם, מר גרין, האשה בשחור, ביבר הזכוכית, שמנה, עיר הנפט, אויב העם, המפקח בא, בואינג בואינג, מותו של סוכן, המלך ליר. בתיאטרון בית ליסין: תה.

בקולנוע: מסע הפלמ"ח, ג'רפות, גרעין קשה, עיניים שלי, בת קול, אחים (הפקה של הטלוויזיה השוויצרית), ההסדר, אין שמות על הדלתות, אהבה ממבט שני.

סדרות טלוויזיה: איש משטרה, סיטון, טירונות, המכון, האשה באפור, סיפורים קצרים על אהבה, מעורב ירושלמי, אלטלנה, שירות חדרים.

כמו כן כתב את התסריט לסרט בת קול. פרסים: בשנת 1995 זכה בפרס ע"ש

שמעון פינקל על תפקידו ב"יתומים", בשנת 2000 זכה בפרס ע"ש עדנה

פלידל על תפקידו בהמפקח,

בשנת 2002 זכה בפרס

ע"ש אברהם בן יוסף על

תפקידו במר גרין,

בשנת 2006 זכה בפרס

ע"ש רפאל קלצ'קין

על מגוון תפקידיו.

מלגות:

1992 מלגה

מטעם הסטודיו

למשחק,

1993 מלגה מטעם

ההסתדרות,

1994 מלגה

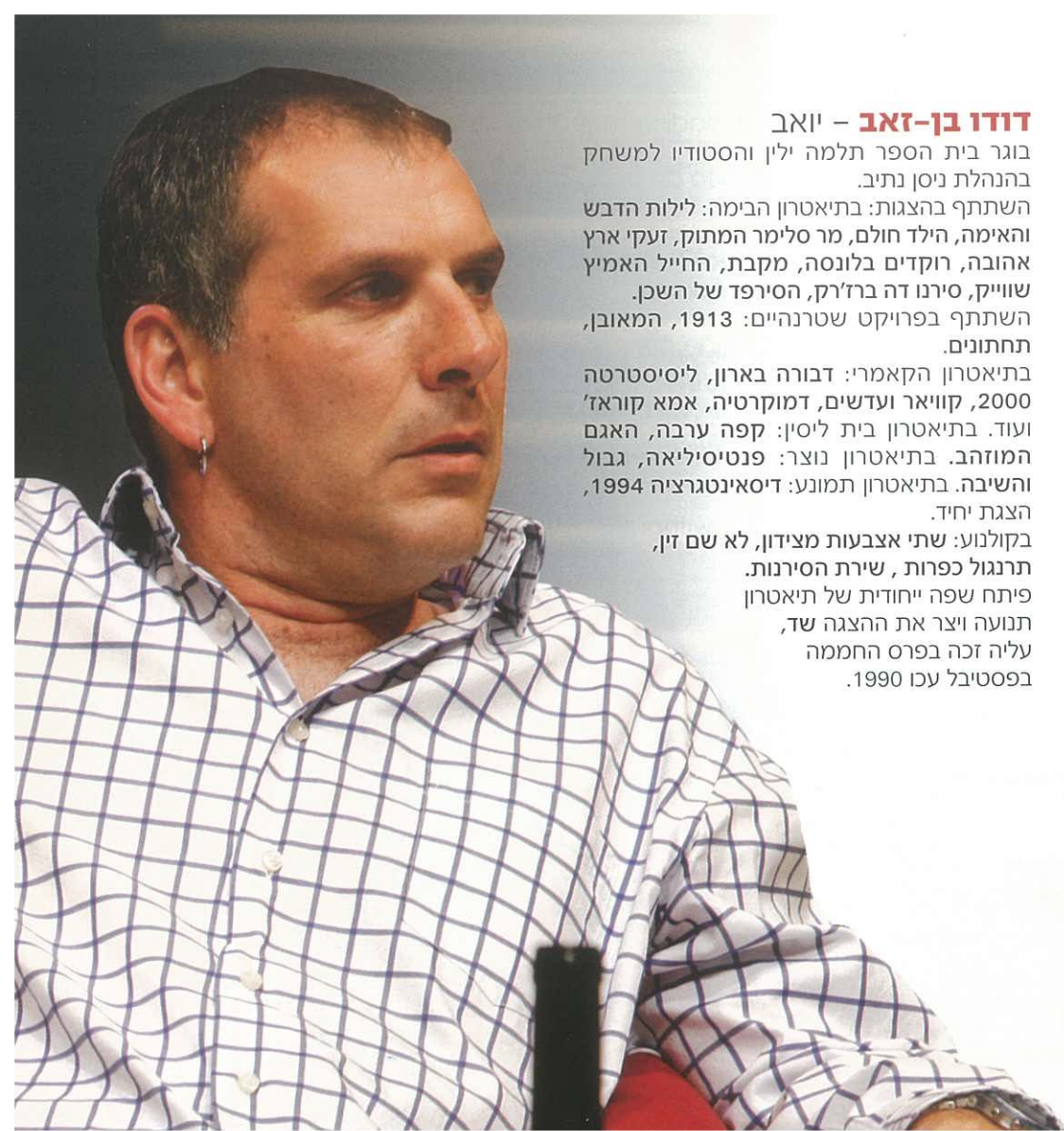
מטעם קרן תרבות

אמריקה ישראל.

קרן צור - דפנה

בוגרת בית הספר הבינלאומי המבורג - גרמניה במגמת אמנות ותיאטרון, במסגרת לימודיה בבית הספר הופיעה בקבוצת תיאטרון בינלאומית בשפה האנגלית. תואר ראשון בתקשורת ומדעי המדינה, אוניברסיטת חיפה. בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת חיפה שנת 2001, שם השתתפה בהצגות: לחץ פיזי מתון, בוך, נשי טרויה, נשים בצמרת, הזוג המוזר. בתיאטרון חיפה: משחקים בחצר האחורית, תופרות, אילוף הסוררת, מאדלן (על תפקידה בהצגה זו, זכתה בפרס האקדמיה לשחקנית המבטיחה לשנת 2003), משפחת ישראלי, הילדה שאני אוהב. בתיאטרון בית ליסין: סינית אני מדברת אליך, אונור, קפה ערבה, האגם המוזהב.

דודו בן-זאב - יואב

בוגר בית הספר תלמה ילין והסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב.

השתתף בהצגות: בתיאטרון הבימה: לילות הדבש והאימה, הילד חולם, מר סלימר המתוק, זעקי ארץ אהובה, רוקדים בלונסה, מקבת, החייל האמיץ שווייק, סירנו דה ברז'וק, הסירפד של השכן. השתתף בפרויקט שטרנהיים: 1913, המאובן, תחתונים.

בתיאטרון הקאמרי: דבורה בארון, ליסיסטרטה 2000, קוויאר ועדשים, דמוקרטיה, אמא קוראד' ועוד. בתיאטרון בית ליסין: קפה ערבה, האגם המוזהב. בתיאטרון נוצר: פנטיסיליאה, גבול והשיבה. בתיאטרון תמונע: דיסאינטגרציה 1994, הצגת יחיד.

בקולנוע: שתי אצבעות מצידון, לא שם זין, תרנגול כפרות, שירת הסירנות. פיתח שפה ייחודית של תיאטרון תנועה ויצר את ההצגה שד, עליה זכה בפרס החממה בפסטיבל עכו 1990.

יעל שרוני - נטע

בוגרת הסטודיו למשחק - יורם לוינשטיין, בוגרת מכללה למנהל- תואר ראשון בתקשורת וניהול.

השתתפה בהצגות - בתיאטרון בית ליסין: אונור. בתיאטרון באר שבע: שירה, לא כולל שינה. בצוותא: פסטיבל תיאטרון קצר. בתיאטרון פרינג': ריקוד הציפורים, כשהכוכבים זזו.

בטלוויזיה: משחק החיים, השיר שלנו, מסודרים, מתי נתנשק, לא לפני הילדים, הרמזור, סרוגים.

A French Movie

A new Israeli play
Written by **Reshef** and **Regev Levi**

Directed by: **Oded Kotler**
Set Designer: **Bambi Fridman**
Costumes Designer: **Yosi Ben-Ari**
Musical Consultant: **Yoram Rotem**
Lighting Designer: **Roni Cohen**

Cast:
Dudu Ben-Zeev - Yoav
Micha Selectar - Shay
Keren Tzur - Dafna
Yael Sharony - Neta

2 couples of friends are heading their 30's crises, where old, unfulfilled dreams and ideals will finally disappear, after the romantic phase of their marriage-lives has turned to an end.

Daphna and Shay try to recover from the tragedy that they have had a year and half ago, whereas Netta and Yoav disguise the lack of love in their marriage with flourishing careers.

Everything seems to change after one dinner, as old passions emerge and many hidden truths rise to the surface of everyday life.

A funny and moving new play about love, betrayal and lies, written by Reshef Levi, "playwright of the year 2006" "The Indian Patient".

Length: 1 and 30 minutes, without intermission. First Performance: 23.5.08

יינות הקברנה של ברקן. כל אחד והאופי שלו.

רפרטואר תיאטרון בית ליסין 9-2008

תפוחים מן המדבר

מחזה ישראלי חדש
מאת סביון ליברכט
בימוי: עודד קוטלר

תה

מחזה ישראלי חדש
מאת רוני פינקוביץ' ובבימויו

זיסעלע

בימוי וכוריאוגרפיה: מוריה זרחיה

החולה היהודי

מחזה ישראלי חדש
מאת רשף ורגב לוי
בימוי: אלון אופיר

מקווה

מחזה ישראלי חדש
מאת הדר גלרון
בימוי: מיכה לבינסון

תנאים של חיבה

מבוסס על רומן
מאת לארי מק' מרטי
תסריט מאת ג'יימס ל. ברוקס
עיבוד לבמה: דן גורדון

הבנאליות של האהבה

מחזה ישראלי חדש
מאת סביון ליברכט

אנדה

סרט צרפתי

מחזה ישראלי חדש
מאת רשף ורגב לוי

עלמה ורות

מחזה ישראלי חדש
מאת גורן אגמון

מייק

מחזה מוסיקלי
מאת גדי ענבר
בימוי: מיכה לבינסון

דולפינים

מחזה ישראלי חדש
מאת מאיה שעה
בימוי: דדי ברון

סופ"ש עם תום

מחזה ישראלי חדש
מאת בן לוי
בימוי: רוני פינקוביץ'

האגם המוזהב

מאת ארנסט תומפסון
תרגום: רבקה משולח
בימוי: רוני פינקוביץ'

גוד ביי, אפריקה

מחזה ישראלי חדש
מאת הלל מיטלפונקט ובבימויו

איש הגשם

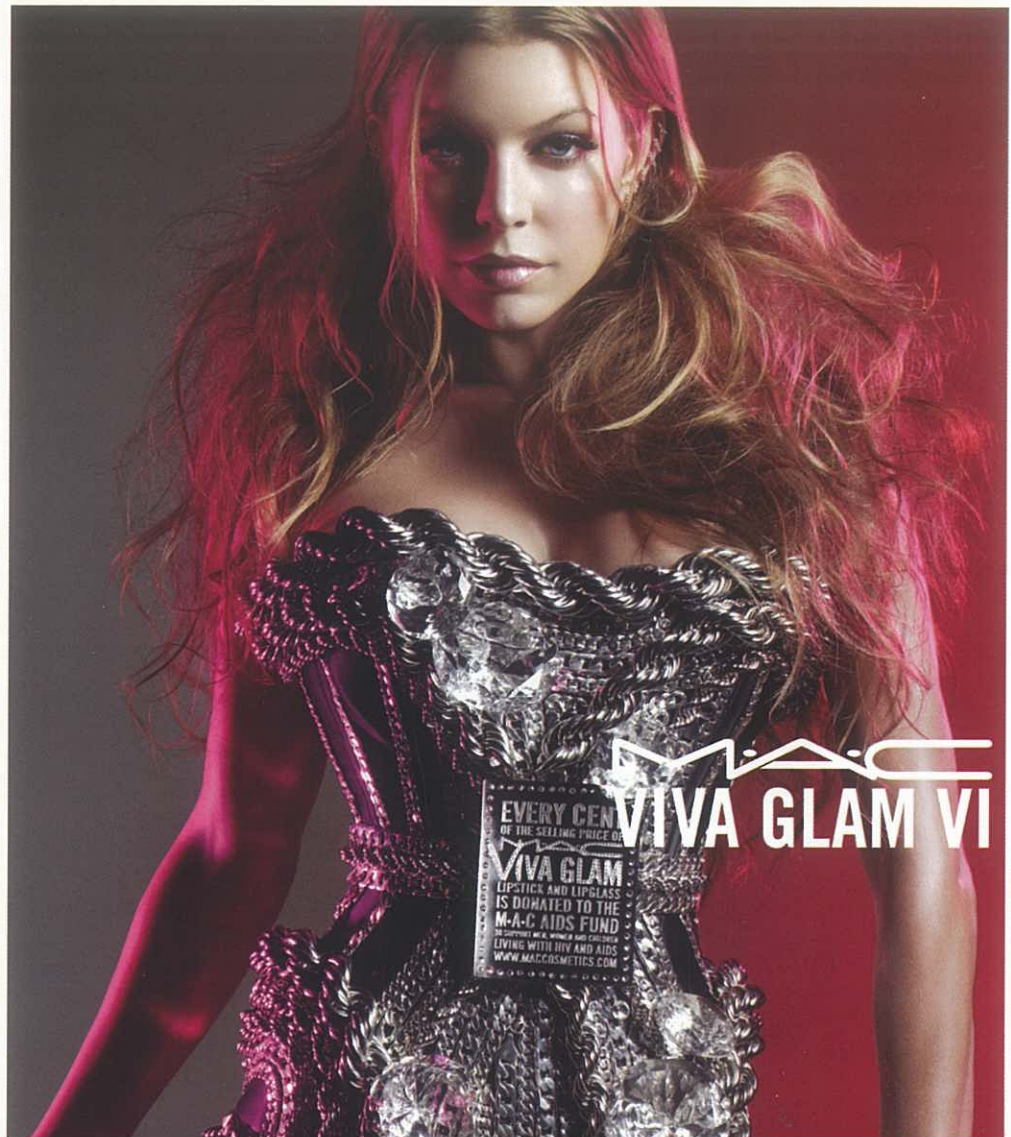
לקוחות לאומי קארד
הנקודות שלכם שוות

נקודות
לסובתך

הרבה יותר!

מקבלים פי 2 נקודות בכל קנייה
ברשתות המובילות!

MAC
VIVA GLAM VI

EVERY CENT
OF THE SELLING PRICE OF
VIVA GLAM
LIPSTICK AND LIPGLASS
IS DONATED TO THE
M-A-C AIDS FUND
TO SUPPORT HIV, WOMEN AND CHILDREN
LIVING WITH HIV AND AIDS
WWW.MACCOSMETICS.COM

כל ההכנסות של שפתון וליפ גלום נתרמים לקרן האיידס של M-A-C התומכת בגברים, נשים וילדים החיים עו

A FRENCH MOVIE

A new Israeli play
Written by **Reshef** and **Regev Levi**

